JIM ROHN, EARL SHOAFF

Pasiimk iš gyvenimo viską!

LUCEO

Turinys

JIM ROHN

Kaina ir perspektyva 7

Milijono dolerių vertės permainos 19

Dabar pakalbėkime apie tai,
kaip tapti vertingam rinkai 26

Apie „Gyvenimo stilių“ 44

Ką apima gero gyvenimo sąvoka 46

Naujas tūkstantmetis ir jūs 51

EARL SHOAFF

Kaip gauti viską, ko norite
iš gyvenimo 61

Jim Rohn

Kaina ir perspektyva

Kas susimoka, tas įgyja perspektyvą.

Spręsti finansines problemas yra lengva. Vis dėlto taip pat lengva jų nespręsti. Jei apdovanojimai jus aplenkia, tai pats laikas jums sąžiningai įvertinti savo rezultatus.

Jei rezultatų nėra, vadinasi, kažkas daroma ne taip. Rezultatų nebuvimas – tai problemos simptomas, kurį reikia nustatyti ir pakoreguoti. Ignoruoti simptomą – tai tiesiog įtvirtinti priežastį. Problema retai išnyksta savaime. Dažniausiai būna atvirkščiai – problemai neskiriant reikiamo dėmesio, ji didėja.

Žmonės, kurių pastangos duoda blogus rezultatus, paprastai turi ilgą jų menkos pažangos priežasčių sąrašą. Šiems žmonėms to sąrašo punktai yra ne pasiteisinimai, o būtent priežastys. Jie kaltina savo kompaniją arba viršininką. Jie kaltina mokesčius. Jie kaltina

tėvus, mokytojus ir sistemą. Kai kurie kaltina netgi savo šalį.

Tačiau jų šaliai viskas gerai.

Pavyzdžiui, Amerikoje tikrai nestinga galimybių. Tik trūksta žmonių, kurie norėtų patys išbandyti principus, vedančius į sėkmę. Taip yra ir bet kurioje kitoje šalyje.

Dažniau tikrinkite rezultatus.

Negalime laukti dešimties metų, kad suprastume, ar mums reikia keisti savo planą, savo filosofiją, savo gyvenimiškąją poziciją ar savo pastangas. Atsainumas ir atidėliojimas gali brangiai kainuoti.

Pažangą reikia įvertinti reguliariai. Laiku atlikta pagrindinių rodiklių patikra visose gyvenimo srityse yra mūsų atsakingo savarankiško mąstymo barometras. Kaip dažnai mums reikia tikrinti savo rezultatus, priklauso nuo mūsų siekių masto. Kuo tolesnė distancija, tuo dažniau rezultatus reikia tikrinti. Jei jums reikia nueiti iki artimiausio kvartalo, tada kelių laipsnių paklaida neturi reikšmės. Tačiau jei norime pasiekti tolimą žvaigždę, tai skaičiuojant apsirikimas net ir vienu laipsniu mus gali nuklaidinti milijonus kilometrų nuo tikslo. Kuo ilgiau nesugebėsime tos nedidelės klaidos aptikti, tuo sunkiau teks plušėti tam,

kad vėl galėtume keliauti teisingu kursu. Ir būna dar vienas, blogesnis, padarinys: laikui bėgant mažėja ir mūsų noras grįžti į ankstesnį kelią. Gali būti, kad tenkinsimės tuo mažu, ką turėsime, ir atsisakysime savo svajonių siekti išties daug.

Apčiuopiamos pažangos reikia siekti protingomis laiko atkarpomis.

Tai labai rimtas iššūkis – pasiekti apčiuopiamą pažangą per protingą laiko atkarpą. Bet iš to susideda mūsų gyvenimo tikslas ir jo vertė.

Jei tą iššūkį norime sutikti entuziastingai ir puoselėdami bent menką viltį, kad mums pasiseks, tada egzistuojančiomis aplinkybėmis neturime teisinti savo nesugebėjimo pasiekti apčiuopiamą pažangą. Jei aplinkybės lėtina pažangą, tai mums turi tapti signalu dar uoliau stengtis, o ne signalu mažinti savo pastangas.

Sunkumai, su kuriais susiduriame, turi vieną unikalią paskirtį: jie išbando mūsų ryžtą. Jei mūsų troškimas pakankamai stiprus, tai sieksime rasti sprendimus. Jei pasitelkiame visą kūrybos galią ir didiname savo pastangas spręsdami kiekvieną naują problemą, tai iš tikrųjų spartiname savo judėjimą į priekį.

Be šių sunkumų, kurie patenka į mūsų akiratį, kelias į tikslą gali tapti dukart ilgesnis. Jei kelias lengvas, tai galime nesunkiai nusiristi į tuštybę būdami įsitikinę, kad sėkmė jau mūsų rankose. Bet jei kelias pilnas kliūčių, tada kreipiamės į savo vidinius resursus ir pradedame demonstruoti sau patiems iki tol nežinomus gebėjimus, išradingumą ir atkaklumą. Tų kliūčių įveikimas mus pakylėja į naują savivertės lygį ir skatina tolesnį bei spartesnį žengimą į neišvengiamą sėkmę.

Jei nepasiekiame pažangos per protingą laiko atkarpą, tai gali reikšti, jog mūsų tikslai pernelyg maži. Labai sunku save įkvėpti, jei ateityje laukia tik menkos dovanos.

Problema gali būti ir ta, kad iš esmės netikime savo svajonėmis, arba tiksliau – netikime, jog galime jas įgyvendinti. Užuot priėmę iššūkį ir kovoję su kliūtimis, jas naudojame kaip dingstį išvengti konfrontacijos. Būtent todėl taip svarbu dažniau įvertinti savo rezultatus. Ir jei per protingą laiko atkarpą nepasiekėme pastebimos pažangos, vadinasi, kažkas tikrai negerai arba mūsų tikslams, arba tam, kaip įgyvendiname savo planus.

Visa tai būdinga mums visiems.

Galiausiai visi gyvenime susiduriame su kone identiškomis aplinkybėmis. Tačiau kai

kurie iš mūsų nusprendžia jomis teisinti savo menkas pastangas, o kiti tokias pačias aplinkybes laiko stimulu augti ir siekti naujų aukštumų.

Mums visiems duota galimybių, sumišusių su įvairiais sunkumais. Metams bėgant, mus visus ima persekioti sveikatos negalavimai. Audros užgriūna ne tik vargšus, bet ir turtuolius.

Kad ir kas vyktų, tai atsitinka mums visiems. Vienintelis skirtumas – tai mūsų požiūris į „įvykius, kurie atsitinka". Mūsų gyvenimo kokybę lemia ne tai, kas atsitinka, bet tai, ką nusprendžiame daryti su tuo, kas atsitinka.

Visi esame vienodi: galime pasiekti tikslus tik tada, kai norime, arba tada, kai mums reikia. Tačiau „sėjos ir pjūties" dėsnis sako, jog turėti derlių rudenį galime tik tokiu atveju, jei pavasarį ką nors sėsime. Vasarą privalome padėti savo augalams augti stipriems gindami juos nuo kenkėjų ir piktžolių. Turime tęsti savo veiklą nepaisydami einamųjų nepriteklių. Derlius būtinai bus, tačiau jis bus jam numatytu laiku:

„Viskam yra laikas, metas kiekvienam įvykiui po dangumi. Yra laikas gimti ir mirti; laikas sodinti ir rauti, kas pasodinta. [...] Yra laikas verkti ir juoktis; laikas gedėti ir šokti.

[...] Yra laikas mylėti ir nekęsti; laikas karui ir taikai“ (Ekl 3, 1–8).

Rezultatai priklauso ne nuo poreikių. Rezultatai priklauso nuo pastangų... nuo darbo... nuo veiklos. Jei padarėme viską, ką galėjome, tai rezultatai, kurių mums reikia, pasirodys po atitinkamo laikotarpio.

Atsainumas sustiprins būsimas problemas.

Nors kliūtys gali tapti svarbiu veiksniu, mums padedančiu siekti savo tikslų, tačiau nėra reikalo jų specialiai kviestis į savo gyvenimą.

Po dešimties metų, skaičiuojant nuo šios akimirkos, visi kokie nors būsime, tik klausimas – kokie būtent. Dabar yra tas laikas, kuris lemia tuos būsimus dešimt metų. Gyvenimas mums ir taip nepagailės kliūčių, tad nereikia jų patiems sau kurti.

Vienas geriausių būdų ateityje turėti kuo mažiau kliūčių – tai numatyti, kokius rezultatus lems mūsų dabartinis nedėmesingumas svarbiems dalykams. Būsimų dabartinio atsainumo pasekmių vertinimą turime pradėti sau užduodami svarbius klausimus, susijusius su tuo, kiek dėmesio skiriame pagrindiniams gyvenimo principams: kiek knygų perskaičiau per tris pastaruosius mėnesius? ar reguliariai lavinausi praėjusį mėnesį? kokią dalį savo pa-

jamų investavau praėjusiais metais? kiek laiškų parašiau pastarąją savaitę? kiek naujų įrašų atsirado mano dienoraštyje praėjusį mėnesį? Atsakymai į šiuos ir daugybę kitų klausimų suteiks aktualios informacijos apie gebėjimą siekti pažangos ir sulaukti atlygio ateityje. Jei nesugebame būti drausmingi darydami mažus dalykus, tai nesugebėsime ir disciplinuotai naudoti savo potencialo realizuodami galimybes, kai jos atsivers.

Kiekviena klaida, kurią darbe įveikiame savo disciplinuotumu, grindžia kelią į būsimą sėkmę. Būtent taip dėliojama gyvenimo mozaika – viena maža pergalė po kitos.

Ieškantiems geresnio gyvenimo jokiu būdu negalima tenkintis kuo nors mažiau, negu jie galėtų pasiekti. Jei žmogus daro mažiau, negu gali, tai turi pragaištingą poveikį. Tai klibina jo pasitikėjimą savimi ir mažina savivertę.

Jei darome mažiau, negu galime, tai neigiamai veikia mūsų požiūrį į gyvenimą, mūsų nusistatymą. Tai lemia destrukcines emocijas, įvairius sunkumus ir nusivylimus.

Jei darome mažiau, negu galime, gali atsirasti kaltės jausmas. Kaltės jausmas sukelia nerimą, o nerimas savo ruožtu verčia abejoti savimi. Tada neišvengiamai prarandamas

pasitikėjimas savimi – ir nesėkmės projektas yra iš esmės baigtas. Kuo mažiau gabūs jaučiamės, tuo mažiau darome, o kuo mažiau darome – tuo mažesni rezultatai. Mažėjant rezultatams, smunka ir gyvenimiškosios pozicijos lygis. Neigiama spiralė įsisuko ir netrukus mūsų gyvenimas gali apskritai tapti nevaldomas.

O kaip visa tai prasideda? Tai prasideda, kai sau leidžiame daryti mažiau, negu galėtume. Sunkėjanti nepadarytų dalykų našta ne tik mažina mūsų savivertę, bet ir gali pakirsti tikėjimą būsimos pažangos galimybe.

Vis dėlto egzistuoja išeitis žmonėms, kurių gyvenimą įtraukė ši neigiama spiralė. Pradėję keisti savo požiūrį į gyvenimą, susikuriame palankesnę padėtį veikimo pradžiai. Padidinę savo aktyvumą, galime gauti naujų rezultatų. Kartu su tais rezultatais pradės vėl stiprėti mūsų pasitikėjimas savimi. Padidėjęs pasitikėjimas savimi mus paskatins imtis naujų veiklų, kurios duos naujų rezultatų, o šie dar labiau sustiprins ir pagerins mūsų požiūrį į gyvenimą. Ir vieną dieną gyvenimas, iki šiol tekėjęs nevaldomai, taps gyvenimu, leidžiančiu kryptingai siekti sėkmės ateityje. O viskas prasideda suvokus, jog būtina pakeisti savo